

Per MartaF el dj., 27/03/2025 - 08:00

Aquests dies és notícia que Greenpeace s'enfronta a una multa històrica de 660 milions de dòlars. És una xifra que ens desborda i que fa mal perquè això vol dir que vivim en un món on els diners ho compren tot, també la justícia i la llibertat. Darrere d'aquesta sentència, però, hi ha una decisió política perquè, no ens enganyem, el poder de les empreses de combustibles fòssils continua movent els fils de l'economia.

Més enllà d'una sentència judicial, és una ferida molt profunda que potser no es curarà mai perquè com pot sobreviure després d'això una organització ecologista? Greenpeace va néixer com un grup d'activistes canadencs en contra de l'energia nuclear amb un lema que encara avui conserva: «Volem la pau i volem que sigui verda» perquè aquest és precisament el significat de Greenpeace, però tant la pau com les energies renovables, la sostenibilitat i la lluita mediambiental perillen en un món en guerra i sense escrúpols. Negar el canvi climàtic i girar-s'hi d'esquena és un escenari que últimament es fa massa habitual, sigui a casa nostra o a l'altre costat de l'oceà, perquè les mentides i la por sacsegen la realitat d'una manera tan brusca com si es tractés d'un terratrèmol que esquerda els fonaments de la humanitat. On és, doncs, la responsabilitat de cuidar la Casa Comuna i d'estimar-nos com a germans d'una mateixa família? Tot això són fal·làcies, ens diuen, i nosaltres ens ho creiem perquè hem oblidat tot el que ens han ensenyat i tot el que hem après. I així hem convertit el món en un pati gegant on jugar-hi fins a cansar-nos, sense remordiments ni respecte per la natura que ens envolta i per totes les meravelles que ja no existeixen perquè nosaltres les hem aniquilat.

Eliminar els obstacles que destorben els objectius polítics i econòmics no és la resposta en el món que defensaria Jesús perquè les entitats ecologistes no són l'enemic sinó l'aliat de la terra. Però, des dels despatxos de les altes esferes, qui escolta el crit de la natura? Qui s'atura a fer examen de consciència de la responsabilitat global que tenim com a ciutadans dels boscos cremats, dels oceans i rius contaminats, i dels animals i les flors que no naixeran? Com a cristians, nosaltres hem de ser com aquell primer vaixell de Greenpeace, navegants que no temen les tempestes i només així, a bord de la nostra esperança, podrem perseguir un món més just.